

DEN TJUGONDE KATHISMA

PSALM 143

Av David, mot Goliath.¹

- ¹Välsignad är Herren, min Gud, som lär mina händer att kämpa, mina fingrar att strida.
- ²Min nåd och min tillflykt, min hjälpare och min befriare,
- ³min beskyddare, och till Honom har jag satt mitt hopp, den som lägger mitt folk under mig.
- ⁴O Herre, vad är en människa, att Du känner henne eller en människoson, att Du tänker på honom?
- ⁵En människa är lik fåfänglighet, hennes dagar förgå såsom en skugga.
- ⁶O Herre, sänk ned Dina himlar och stig ned, rör vid bergen så fatta de eld.
- ⁷Tänd Din blyxt, så skall Du skingra dem, sänd Dina pilar, så skall Du förvirra dem.
- ⁸Sänd Din hand från höjden, för mig ut och befria mig från många vatten, ur främmande folks hand.
- ⁹Deras mun talade fåfänglighet, och deras högra hand är orättfärdighetens hand.
- ¹⁰O Gud, till Dig vill jag sjunga en ny sång, till tiosträngad psaltare vill jag lovsjunga Dig,
- ¹¹Du som giver räddning åt konungar, som friköper Din tjänare David från ett ont svärd.
- ¹²Rädda mig och för mig ut ur främmande söners hand, de vilkas mun talade fåfänglighet, och vilkas högra hand är orättfärdighetens högra hand.
- ¹³Deras söner äro såsom nya plantor, välväxta från sin ungdom.
- ¹⁴Deras döttrar äro skönt smyckade, prydda såsom ett tempel.
- ¹⁵Deras förråd äro fyllda och flödar från det ena till det andra.
- ¹⁶Deras får äro fruktsamma och överflödar vid deras utgångar; deras oxar äro feta.

¹ Annan läsart har stavningen "Goliad".

¹⁷Det finnes ingen reva eller öppning i deras stängsel, ej heller något rop på deras gator.

¹⁸Man har prisat det folk saligt som har sådant, saligt är det folk vilkas Gud är Herren.

PSALM 144²

En lovsång av David.

¹Jag vill upphöja Dig, o Gud, min konung och välsigna Ditt namn i evighet och i evigheters evighet.

²Dagligen vill jag välsigna Dig och prisa Ditt namn i evighet och i evigheters evighet.

³Stor är Herren och högt prisad och Hans storhet har ingen gräns.

⁴Släkte efter släkte skall prisa Dina verk och förkunna Din makt.

⁵Om Din heliga härlighets majestät skola de tala och berätta om Din storhet.

⁶Om Dina fruktansvärda gärningars makt skola de tala och förtälja om Din storhet.

⁷De skola förkunna minnet av Din godhets rikedom och jubla över Din rättfärdighet.

⁸Barmhärtig och nådig är Herren, långmodig och rik på förbarmande.

⁹Herren är god mot alla och förbarmar Sig över alla Sina verk.

¹⁰Må de lova Dig, alla Dina verk, och må Dina heliga lova Dig.

¹¹Om Ditt rikes härlighet skola de tala och om Din makt skola de förtälja,

¹²så att människobarnen lär känna Din makt och härligheten hos Ditt rikes majestät.

¹³Ditt rike är ett rike för alla tider och Ditt välde varar från släkte till släkte.

¹⁴Herren är trofast i Sina ord och helig i alla Sina verk.

¹⁵Herren uppehåller alla som falla och reser upp alla brutna.

¹⁶Allas ögon vänta efter Dig, och Du giver dem deras mat i rätt tid.

¹⁷Du upplåter Din hand och mättar allt levande med nåd.

¹⁸Herren är rättfärdig i alla Sina vägar och helig i alla Sina verk.

¹⁹Herren är nära alla som åkalla Honom, alla som åkalla Honom i sanning.

²⁰Han skall utföra deras vilja som frukta Honom och höra deras bön och frälsa dem.

²¹Herren bevarar alla som älska Honom, men alla syndarna skall Han utrota.

²²Min mun skall tala Herrens pris, och allt kött skall välsigna Hans heliga namn i evighet och i evigheters evighet.

² En alfabetisk psalm, se not till Ps 118.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amën.

Allēlouia, Allēlouia, Allēlouia, ära åt Dig, o Gud. (3)

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amën.

PSALM 145³

Allēlouia. Av Aggaios och Zacharias.

¹Lova Herren, min själ. Jag vill lova Herren, så länge jag lever, jag vill lovsjunga min Gud, så länge jag är till.

²Förliten eder icke på furstar eller på människobarn, i vilka ingen räddning finnes.

³Hans ande skall gå ut och vända åter till jorden,

⁴på den dagen skola alla deras planer förgås.

⁵Salig är den vilkens hjälpare är Jakobs Gud, hans hopp står till Herren, hans Gud,

⁶Han som har gjort himmelen och jorden, havet och allt som finnes däri,

⁷Han som bevarar sanning i evighet, Han som håller dom över de orättfärdiga, som giver mat åt de behövande.

⁸Herren löser de fångna; Herren upprättar de brutna; Herren giver vishet åt de blinda; Herren älskar de rättfärdiga.

⁹Herren bevarar främlingarna, den föräldralösa och änkan hjälper Han, men syndarnas väg för Han vilse.

¹⁰Herren skall vara konung evinnerligen, din Gud, Sion, från släkte till släkte.

PSALM 146

Allēlouia. Av Aggaios och Zacharias.

¹Lova Herren, ty det är gott med en psalm, åt vår Gud, en ljuvlig psalm.

²Herren är den som bygger upp Jerusalem och skall samla Israels forskingrade.

³Han helar dem som hava förkrossade hjärtan, och deras sår förbinder Han.

⁴Han räknar stjärnornas mängd och kallar dem alla vid namn.

⁵Stor är vår Herre, och väldig är Hans kraft, och Hans vishet kan icke mätas.

⁶Herren hjälper de milda, men Han förödmjukar syndarna ända till jorden.

³ Psalmerna används som andra antifon i den Gudomliga liturgin i förkortad version med en vers eller som helhet.

- ⁷Stämman upp en lovsång till Herren, lovsjungen vår Gud till cittra,
⁸Han som kläder himmelen med moln, som bereder regnet för jorden,
⁹som låter gröda skjuta upp på bergen, och gröna örter till människornas tjänst,
¹⁰Han som **giver boskapen deras föda och åt korpens ungar, som ropa till Honom.**
¹¹Han bryr Sig icke om hästens styrka och har ingen lust till mannens stövel.
¹²Herren älska dem som frukta Honom och dem som hoppas på Hans nåd.

PSALM 147⁴

Allēlouia. Av Aggaios och Zacharias.

- ¹Lova Herren, o Jerusalem, lova Din Gud, o Sion.
²Ty Han har gjort dina dörrbommar starka, Han har välsignat dina barn i dig.
³Han som har utstakat dina gränser i frid och mättar dig med rikligt vete.
⁴Han som sänder Sitt tal till jorden, snarligen löper Hans ord.
⁵Han som giver Sin snö såsom ull och strör ut rimfrost såsom aska.
⁶Han kastar Sitt hagel såsom smulor, vem kan stå ut med Hans frost?
⁷Han sänder Sitt ord och smälter det, Hans vind blåser och vattnen flödar.
⁸Han förkunnar Sitt ord för Jakob, Sina stadgar och domar för Israel.
⁹Så har Han icke gjort mot alla folk, och Sina domar har Han icke uppenbarat för dem.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
 Nu och alltid och i evigheters evighet. Amän.
 Allēlouia, allēlouia, allēlouia, ära åt Dig, o Gud. (3)
 Herre, förbarma Dig. (3)
 Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
 Nu och alltid och i evigheters evighet. Amän.

Psalm 148

Allēlouia. Av Aggaios och Zacharias.

- ¹Loven Herren från himlarna, loven Honom i höjden.
²Loven Honom, alla Hans änglar, loven Honom, alla Hans krafter.
³Loven Honom, sol och måne, loven Honom, alla stjärnor och ljuset.
⁴Loven Honom, I himlars himlar och I vatten som äro ovan himlarna.

⁴ I den masoretiska texten räknas Ps 146 och Ps 147 som en psalm. Se not till Ps 9:20, Ps 113 och 114.

- ⁵Låt dem lova Herrens namn, ty Han talade, och de blevo till, Han befalldes och de skapades.
⁶Han satte dem för evigt och för evigheters evighet, Han fastställde en stadga, och den skall icke överträdas.
⁷Loven Herren från jorden, I drakar och alla djup,
⁸eld och hagel, snö och is, du stormvind, som utför Hans ord,
⁹berg och alla höjder, fruktträd och alla cedrar,
¹⁰vilda djur och all boskap, kräldjur och bevingade fåglar,
¹¹jordens konungar och alla folkslag, furstar och alla jordens domare,
¹²unglingar och jungfrur, åldringar och barn; låt dem lova Herrens namn, ty Hans namn är allena upphöjt.
¹³Hans lov når över jord och himmel och Han skall upphöja Sitt folks horn.
¹⁴En hymn för alla Hans heliga, för Israels barn, för ett folk som nalkas Honom.

PSALM 149

Allēlouia.

- ¹Sjungen till Herren en ny sång, Hans lov är i de heligas församling.
²Må Israel glädja sig över Den som har gjort honom och Israels barn jubla över sin konung.
³Må de lova Hans namn med dans, lovsjunga Honom till puka och psaltare.⁵
⁴Ty Herren är nådig mot Sitt folk, Han skall upphöja de milda till frälsning.
⁵De heliga skola berömma sig i härlighet och jubla på sina bäddar.
⁶Guds lovsånger äro i deras strupe och tveeggat svärd i deras händer
⁷för att utföra dom över folken, tuktan bland folkslagen,
⁸för att binda deras konungar med kedjor och deras ärade med järnbojor,
⁹för att utföra på dem en dom som är skriven. Detta är äran för alla Hans heliga.

PSALM 150

Allēlouia.

- ¹Loven Gud i Hans helgedom, loven Honom i Hans makts fäste.
²Loven Honom i Hans krafter, loven Honom enligt fullheten av Hans storhet.
³Loven Honom med basunklang, loven Honom med psaltare och cittra.⁶

⁵ Ett stränginstrument med resonansbotten, som antagligen liknade cittran. Att instrumentet inte har varit större än att man kunnat bära och spela det gående framgår av 1 Kon (hebr 1 Sam) 10:5.

⁶ Den grekiska texten använder genomgående *kithara* som vanligen betecknar en cittra, men som också kan beteckna en lyra eller harpa, där den hebreiska texten använder *kinnor* (harpa). För spelandet på *kithara* se Upp 5:8, 14:2, 15:2.

⁴Loven Honom med puka och dans, loven Honom med strängospel och instrument.

⁵Loven Honom med klingande cymbaler, loven Honom med jublets cymbaler. Allt vad anda har love Herren.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amën.
Allēlouia, allēlouia, allēlouia, ära åt Dig, o Gud. (2)
Allēlouia, allēlouia, allēlouia, ära åt Dig,
o Gud, vårt hopp, o Herre, ära åt Dig.

PSALM 151¹

*Denna psalm är av Davids egen hand,
men räknas icke bland de ethundrafemtio psalmerna.²
När han hade besegrat Goliath³ i tvekamp.*

¹Liten var jag bland mina bröder och yngst i min faders hus, jag vallade min faders får.

²Mina händer gjorde ett instrument, mina fingrar formade en psaltare.

³Vem skall förkunna för min Herre? Han är Herre, Han bönhör mig.

⁴Han sände Sin budbärare och tog mig från min faders får och smorde mig med Sin smörjelseolja.

⁵Mina bröder voro sköna och stora, men Herren fann icke behag i dem.

⁶Jag gick ut för att möta filistéen, och han förbannade mig vid sina avgudar.

⁷Men jag tog hans svärd och högg av hans huvud, och tog så bort skammen från Israels barn.

¹ Denna psalm saknas i den masoretiska texten. Delar av texten finns bevarad på hebreiska i Dödahavsrollarna.

² Annan läsart saknar bisatsen och har istället: "och är utom räkningen."

³ Annan läsart har stavningen "Goliad".

